

מסורת הש"ס

(א) מטות כא: מ"ק ב: [תוספתא כלאים פ"א ה"י:] (ג) נצמק' ונמכות ע"פ גרסת מהרש"א אימת כלאים שדך לא יזיע כאן וכרש"י ונמהרש"א. וע' פ"י רש"י נצמק' ופס"י נמכות והוא שמים מצי' פנים וז"ע, (א) [לעיל ב, ד] (וסוה לו: וס"ג), (ס) [תוספ' פ"ח (א), (א) קידושין ח: דמאי פ"ו מ"י [תוספ' דמאי פ"ו ה"ב], (א) ו' [קידושין ח: א, (ח) [נדב"ל אסור לנס למסור], (ט) [עירך קס ב,] (י) [ע"י מוס' מסכת ד: ד"ה הא],

תורה אור השלם

- ↑ את חקתי תשמור בהמתקך לא תרביע בלאים ובגר בלאים שעטנו לא יעלה ע"ך וקרא יט יט

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ר"ע ובי' דהא פ"ב הסבות דף בא. ג"ל פ"א נמכות דף ד' ע"ב וע"פ בתוס' ד"ה הא: בא"ד וא"ת הידך סי"ה. קשה לי הא מ"מ איסורא דלאורייתא בלא מטעה אלא דלן לוקין וא"כ ממתנת לעקור מוכח דלמעט תיפלה שרי ז"ע:

הגהות הב"ח

(א) גמ' מ"ט לאו משום דקסבר: (ב) רש"י ד"ה תלמוד לומר וכו' ולא תורע שדך. ג"כ עיין במטות דף כא ע"ב: (א) ד"ה ומאי איירא וכו' דהאי רואה וכו' הוא דשרי וכו' קיום גמור נמי שרי: (ב) ד"ה ומו ליכא לאקשויי מידי הסיד' ג"כ בלשון זה הוא כהיות דף ט ע"ב ולעיל דף כג: (א) ד"ה טול וכו' ובמותר: (א) תוס' ד"ה רבי עקיבא וכו' דבהנחה דכלאים וכו' להוכיח דבפלעקור: (א) בא"ד שיהא ניכר זו שרוצה בקיומו אצל עוקר וכו' שהוא קיים ולכן היה:

השוכר את הפועל

אצל עוקרין. להשליכן לאצבוד ואע"ג דרואה בקיומן שלא יעקרו מחליהן עד שיעקרם הוא: **סברו** **האי**. דקתני עוקרין: **אפילו לר' עקיבא דאמר המקיים כנלאים** לוקה. דאם זרען אחר וצא זה ועשה להן סייג וגדר כדי לקיימן לוקה אלמא אסור להיות רואה בקיומן:

המנכש והמחפה. לאחר

זריעתן חופה עפר עליהן כדרך כל

הזורעים: **לוקה**. דהיינו נמי זורע

דמה דרכו של זורע לזמוחי פירי

מכין הא נמי לזמוחי פירי מכין:

ח"ל לא כלאים. כלאים דהרבעה קא

דריש מדסמך כלאים דלא תרביע

גצי שדה דרשינן (מו"ק דף ב:)

כלאים שדך לא תרביע שדך כלאים

תרביע כלאים (ו) ולא תורע שדך כלאים

ש"מ שדך אכלאים דלעיל נמי דרשינן

ומשמע דמזויר הכתוב שלא יהו

כלאים בשדה ואילו עוקרין שרי למועטי

תיפלה אע"ג דרואה בקיומן עד

שיעקרם הוא ויטול שכרו: **רצנן הוא**.

דלא איכפת להו אי רואה בקיומן אצל

יין נסך דאסור להיות רואה בקיומן

דישראל מזהו לבטל עבודת כוכבים

ותשמישה אימר לך דאסור: **ומאי**

איירא עוקרין. מדלאטריך למישרי

עוקרין משמע (ו) דהא רואה בקיומן

דמיעוט תיפלה הוא שרי אצל קיום

גמור אסור ואי רצנן אפי' קיום נמי

שרי: **לעולם רצנן היא**. והאי דלאטריך

למישרי עוקרין לאו משום איסור רואה

בקיומו אלא משום איסור מתנת חנם

ור' יהודה היא דאמר צפ"ק (לעיל ב.)

אסור ליתן להם מתנת חנם ואשמעינן

דלמועטי תיפלה שפיר דמי: ומקשינן

והאי נמי דרבי יהודה היא מדרבי

יהודה דשרי איסור ידידיה גצי מיעוט

תיפלה נשמע לר"ע דשרי נמי איסור

קיום משום מיעוט תיפלה וגצי יין

נסך נמי משום מיעוט תיפלה שרי:

וסו. ליכא לאקשויי (ו) מיניה: **דמי**

עצודת כוכבים. עוצד כוכבים שמוכר

עצודת כוכבים דמיהן מה הן כהנאה:

ומו אימגיורו. בואו והתגיירו דללאחר

שתתגיירו אסור למכור לנס(י) עצודת

כוכבים שצידכם. אלמא כי מוצין ליה

כהיותו עוצד כוכבים שרי לאתהנויי זה

כשהוא גר: **צטלו** **לו** **מקודס**. ועוצד

כוכבים מבטל עצודת כוכבים הלכך

דמיה מותרין דהא צטלו: **מוסר**.

אלמא דמי עצודת כוכבים ציד עוצד

כוכבים מותר: **מאי שגא רישא כו'**.

צעין איפשטו מיהו מתני' היכי

מיתרנא: **מפני שרואה בקיומה**. עד

שימכרנה העוצד כוכבים: **טול אסה**

עצודת כוכבים. אלמא דגר רואה

בקיומה שלא תשתכר עד שיטול מינד כנגדה (ס) מותר: **המסתלקת**

לפי שצריה. של זהב או של כסף שאם תשכר יחלקוה לשצרים דלא

איכפת לגר כשצירתה: יין נסך **מאי איכא למימר**. הא ודאי אם

ישתכר יאצד וקתני טול אתה יין ואמי פירות: **כחרם הדרייני**.

דלא איכפת לן דהיין בלוע בתוכו ופולטו כשזוריה במים:

גר

כן תפשוט צעיין דהא משמע מתוך הצרייתא דישראל שנושה

עצודת כוכבים שמוכר עצודת כוכבים ואציא לך יין נסך ואציא לך

אלמא דין אחד לשניהם והשתא ליכא למתלי טעם ההיחר משום ציטול דהא ציין נסך לא שייך ציטול י"ל דלעולם היה פשוט להן

היתר יין נסך יותר מדמי עצודת כוכבים דמאירא איסורא: **אב"ל** **אם אמר** **או המתן** **ואבאי** **א"ך** **אסור**. רצינו יחזק היה מדקדק

מזה הלשון המתן לי כלומר אינך יכול ליפרע ממקום אחר וצריך אתה להמתין עד שאמכור או הוא ודאי אסור דרואה הוא

בקיומו כגון שאין לו ערב ממנו ואף אין לו נכסים אחרים שיכול ליקח חוצו מיד עליהם אצל אם יש לו ערב או שיכול ליפרע

ממקום אחר אין אמירתו של עוצד כוכבים מועלת כלום דאם לא כן כל עוצד כוכבים יוכל להפקיע חוצו מיד ישראל:

פרק חמישי עבודה זרה

סד.

שאין תופסין דמיהן דא"כ היכי מייתי ראייה מתחילה מכלאים ליין נסך אלא ודאי בכלאי זרעים מיירי וכן משמע מדמייתי עלה קרא דשדך לא תורע כלאים והלכך אין להביא ראייה מכאן דכלאים נוהגין בשל עוצדי כוכבים דע"כ בצרך מיירי דאי בחוצה לארך כלאי

זרעים שרו אף לישראל ואם כן נוכל

לדחות דאמאי כמאן דאמר אין קנין

לעוצד כוכבים צא"י: **סברוה הא**

מני ר"ע היא. פירוש אפי' לר"ע דאי

לרצנן לחודייהו מאי איירא עוקרין

אפילו מקיימין נמי שרי אלא תנא

עוקרין לד"ה ואפילו לר"ע וכן רישא

דמאי אין עודרין לד"ה ואף לרצנן

דאי לר"ע ליתני אין מקיימין וכ"ש אין

עודרין: **רבבי עקיבא אומר אה**

המקיים. פירש בקובצי' שעשה להם

סייג וגדר בקוצים כדי לקיימן ויפה

כוון * דהא פ"צ דמכות (דף כא:) מוכיח

דר"ע אית ליה לאו מעשה

אין לוקין עליו ודלא כפירוש הערוך (י

שפירש מקיים^(א) כהנאה דכלאים ליגדל

בתוך שדהו לוקה ואית ליה לאו שאין

זו מעשה לוקין עליו *^(ב) וא"ת היאך

ס"ד להוכיח בלעקור היה אסור

אי לא למועטי תיפלה לפי שרואה

בקיומן כדי להשתכר מדאכר לקיים

התם הוא עושה מעשה באיסור

שעושה הגדר אצל הכא אין כאן מעשה

כלל באיסור וי"ל דמ"מ מחשבתו

משויא ליה מעשה כיון שהוא עושה

מעשה לבסוף כשהוא עוקרה דודאי

אם אינו עוקר אינו עוצר כיון שאין

עושה שום מעשה שיהא ניכר זו (א)

אצל עוקר מרואה שרואה במה

שהוא ולכך היה אסור דדמי

למקיים אי לאו טעמא דמועטי תיפלה:

מדרבבי יהודה נשמע דר"ע.

ה"ה דמרבי יהודה היה יכול להוכיח

אלא צערי לאסוקי מילתיה על ר"ע

דאיירי ציה: מוסתברא דמי

עבודת כוכבים ביד עובד כוכבים

מוותרין. ומראה הטעם כי מה שעבודת

כוכבים תופסת דמיה משום דכתיב

והיית חרס כמוהו כל שאתה מהיה

מעמנו כמוהו ובישראל דוקא נאמר

ולא לצני נח והא דאסרינן לעיל צפ"ק

(דף יב. ושם ד"ה דכומה) דמי עצודת

כוכבים היינו כשדעתו לקנות מן הדמים

עצודת כוכבים אצל כשצא להתגיייר

או לפרוע חוצו מותר: **זבינו ב"ל**

מאי דאית אבו ותו וכו'. ומה שלא

היה אומר להם לבטלה כשצירה

ויכולו למוכרה בגרות לפי שהיה

דעתם למוכרה שלימה ציוקר לעובדיה

והא דאמרינן לעיל פרק ר' ישמעאל

ומכרה לעובדיה לא בטלה שאני הכא כיון דדעתיהו לאציגויירי

אינם חוששין זה ובטלה ולא הוו דמי עצודת כוכבים:

ודלמא שאני התם כיון דדעתיהו לאציגויירי ודאי מבבב"ל. אהו.

הקשה הרב רבי אלחנן תינח עצודת כוכבים דשייך זה

ציטול היו יכולין למכור והיו הדמים מותרין אלא מיין נסך דלא

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם

שייך זה ציטול ואפילו הכי קאמר להו זצינו כל מה דאית לכו ואם